

Nedjelja Dobroga pastira - 4. vazmena nedjelja

Čitanja: Dj 2,14a.36-40; Ps 23,1-6; 1Pt 2,20b-25; Iv 10,1-10

Kako bi stvari u nekoj tvornici, državi, udruzi, ali i u obitelji mogle funkcionirati, potrebno je imati vođu, nekoga tko će preuzeti odgovornost za sve aktivnosti i događaje koji se u njima odvijaju. Vođa je taj koji mora čuti i pohvale i kritike. Vođa je taj kojemu pripada ponos ili pak koji nosi sramotu. Iako nam može izgledati da je biti vođa lako, taj zadatak nosi pregršt obaveza i odgovornosti. A ako vođa nema karakteristike da je „dobar, požrtvovan, pun ljubavi, da poznaje povjerene mu ljude, da se bori za interese svojih radnika, građana, članova“, titulu „vođe“ možemo mu odmah oduzeti. Jer, vođa stoji na prvoj liniji i u dobru i u zlu, vođa je hrabri zaštitnik koji svoj narod vodi prema spasenju.

Mi, vjernici, imamo posebnog vođu koji za sebe veli: „Ja sam Pastir Dobri. Ovce moje slušaju glas moj: ja ih poznajem i one idu za mnom“. Često slušamo o Isusu kako se prikazuje kao pastir. Tom slikom, Isus je želio napraviti usporedbu koja je bila itekako živa u njegovo vrijeme jer je većina stanovništva bila usmjerena na stočarstvo te im je itekako bila poznata uloga pastira, odnosno odnos pastira i njegovih ovaca. Pastiru je bio veliki udarac ako bi izgubio koju od ovaca jer je od njih preživljavao iz dana u dan. Stoga i Isus na jednom drugom mjestu govori prisporobu o izgubljenoj ovci – kako će je tražiti dok je ne nađe jer mu je svaka jednako vrijedna. Da, Krist sebe upravo predstavlja takvim, požrtvovnim pastir, koji svoje povjereno stado želi zaštititi, ali i odvesti na posebno mjesto – mjesto gdje će svi ljudi - vjernici živjeti u vječnom zajedništvu s Njime. Isus Krist, Dobri Pastir, nikad se neće umoriti tražiti izgubljeniu ovcu, nego će za nju položiti i svoj život. Dakle, kao što se pastir brine za svoje ovce, tako se i Krist brine za nas, svoje vjernike. Ali, naravno, on itekako nadilazi ovu sliku jer je njegova ljubav prema nama nemjerljiva i bez granica.

Današnji evandeoski ulomak govori nam o povezanosti pastira i ovaca do te mjere da ovce slijede samo njima poznati glas. Pastir je toliko suobličen svojem stadu da ono trči od nepoznatih ljudi. Ovce znaju da su kod svojega gospodara jedino zaštićene. I taj odnos povjerenja važno je da i mi stvorimo u našim zajednicama. Stoga, na prvome mjestu poziv za svakoga od nas: slušati glas pastira. Danas se osobito želi glas Isusa Krista, pastira naših duša, ušutkati te se mnogi ljudi podižu protiv vjere i Crkve. Mnogi će reći kako vjeruju u Boga, ali ne i u Crkvu. No, Bog, Dobri Pastir, nalazi se u toj Crkvi. I tko isključuje Crkvu, isključuje Pastira jer je njegova želja bila da upravo u ovom vidljivom znaku, pod prilikama kruha i vina, on bude prisutan među nama. Stoga, vjernik je onaj koji sluša Njegov glas, koji sluša Božju riječ, a onda u toj Božjoj riječi sve više upoznaje svojega vođu. U svakodnevicu, nakon što je doista upoznao svojega pastira, vjernik ga i slijedi, ne poričući nikad da ga je Krist spasio i oslobodio. Važno je čiji glas slušamo i čiji glas slijedimo. Važno je biti vjeran onomu koji je za nas položio život.

U našim slabostima i lutanjima, u našim radostima i žalostima, Dobri Pastir nas poziva da u njegovu okrilju nađemo sigurnost, da prođemo kroz vrata spasenja kako

bismo imali život u izobilju. Često se brinemo samo za ono propadljivo u svojem životu, dok za ono vječno previše i ne marimo. Ali u toj vječnosti krije se ono što nam nijedan drugi vođa ovoga svijeta ne može dati. Ne obećava Krist, nama vjernicima, materijalno blagostanje i život bez problema. Ne! Ali, obećava nam život koji daleko više nadilazi naše svjetovne želje. Pastir nam daje vječni život za one koji su mu vjerni! Onaj tko se u potpunosti predaje u Božje ruke, nikad neće pasti u zamku Zloga, kradljivca naših duša. Napasti će uvijek dolaziti, ali zato nam je darovan sakramentalni život: ispovijed i pričest, kako bi uvijek bili u Božjim. I tu smo najsigurniji. Sakramenti su vrata, otvorena svakome čovjeku, preko kojih hrlimo u zagrljaj našem pastiru, a istovremeno pobjeđujemo navale Zloga koji nas silno želi udaljiti od Boga.

Dobri Pastir kroz stoljeća poziva mnoge djevojke i mladiće da budu njegov vidljivi znak u ovome svijetu. Mnoge poziva u svećeničko ili redovničko zvanje kako bi upravo oni bili pastirove ruke, noge i glas u ovome svijetu, kako bi bili vidljivi vođe kršćanskih zajednica. Božji poziv jest tajna te se on događa u srcu mnogih ljudi. Naime, mnogi su pozvani od Gospodina, ali mnogi se preplaše tog poziva. Za neke pozive smo možda i mi sami krivi što se nisu ostvarili jer smo nespretno govorili o crkvi, i o svećeništvu ili redovništvu pa smo ugasili plamen zvanja. Ali je važno da mi, kao zajednica vjernika, uvijek budemo poticajni prema onima koji izraze želju da slijede duhovni poziv jer, oni koji su u duhovnom zvanju, na poseban način posvećuju naš svijet. Kako bi izgledao naš svijet bez neprojenih molitava redovnika, redovnica i svećenika? Oni su ti koji svakoga dana, za svakoga od vas, uzdižu svoje molitve Bogu. Stoga, potrebne su nam mlade snage koje će pokušavati biti poput dobrog pastira i koje će upravo imati karakteristike pravoga vođe. Ne izabire Bog savršene ljude da ga slijede. Svaki zaređeni i posvećeni službenik još uvijek mora rasti u svetosti. Kad se trudimo vas dovesti na put spasenja, vi nam svojim molitvama i blizinom pomažete da i mi sami ne odlutamo od tog puta. Jer napasti su velike. Stoga smo, i vi, laici, i mi kler, itekako upućeni jedni na druge, i jedni bez drugih ne možemo. Tek zajedno dolazimo do savršenstva, zajedno ulazimo kroz vrata Kristova ovčinjaka.

Molimo na poseban način danas da svi oni koje Bog zove iz naših župa, domovine i cijeloga svijeta, budu odvažni i spremni reći „DA!“ Bogu i da ne odustanu, unatoč svojim slabostima, slijediti put na koji ih Bog zove. A mi budimo poticajni te molimo i podržavamo one koji su krenuli za Kristom da budu odvažni i hrabri svjedoci koji će poput Isusa, Dobroga Pastira, poznavati svoje vjernike, štiti ih od Zloga i darivati im dar svete mise. Jer bez svećenika nema Euharistije, bez svećenika ponestat će nam hrane vječnoga života.

Isuse, Dobri Pastiru, daj nam dobrih svećenika, redovnika i redovnica. Amen.

MOLITVA VJERNIKA

Nebeskom Ocu, vječnom Pastiru naših duša, uputimo svoje molitve.

- 1. Za Crkvu, da svim narodima pruži jasno svjedočanstvo istine da je Isus Krist jedini Spasitelj i Dobri Pastir svakog čovjeka. Molimo te**
- 2. Za papu Franju, da u zdravlju i snazi Duha Svetoga postojano nasljeđuje Isusa Krista, Dobrog Pastira. Molimo te**
- 3. Za biskupe svijeta, da u svojoj pastirskoj službi budu svima uzori po nesebičnom, poniznom i dostojanstvenom služenju Božjem narodu. Molimo te**
- 4. Za svećenike, redovnike, đakone i redovnice, da svojim životom budu utjelovljenje Boga koji je ljubav i milosrđe prema svakom čovjeku. Molimo te**
- 5. Za kršćanske obitelji, da svetošću svoga života postanu plodno tlo iz kojega će niknuti nova duhovna zvanja. Molimo te**
- 6. Za mladiće i djevojke, da se radosno odazovu Božjem glasu koji ih poziva da svoj život provedu u svećeničkom ili redovničkom zvanju. Molimo te**
- 7. Za ministrante i ministrantice, da budu radosni služitelji oltara koji neprestano osluškiju poticaje Božjega Duha. Molimo te**
- 8. Za pokojne koji su za života išli putem vjere, da u Isusu Kristu nađu vrata u blaženstvo neprolaznog života. molimo te**

Svemogući vječni Bože. Ti si nam u svome Sinu Isusu Kristu pokazao put kojim nam je ići k tebi. Daruj nam snage da postojano idemo za Isusom, jedinim Dobrim Pastirom, da nam jednom on otvori vrata blaženstva života vječnoga. To te molimo po Kristu, Gospodinu našem. Amen